

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: فرح نوتاش
۲۸ اگست ۲۰۲۱

امریکا که برای افغانستان دموکراسی خواسته
بر اثر حضور در آنجا با عمده فروش هروئین روبه رو شد

امریکن کنسروتیو: ما افغانستان را تبدیل به یک پاتوق معتادان کردیم

سپوتنیک به نقل از مجله امریکن کنسروتیو می نویسد: امریکائی های طرفدار جنگ ناراضی هستند: چرا ما باید آن کشور را ترک کنیم اگر توانستیم با هزینه ای اندک از افغانستان دفاع کنیم؟ آنها می گویند که ایالات متحده طالبان (سازمان تروریستی ممنوع در روسیه) را تحت کنترل خود داشتند و از دولت کابل حمایت می کردند و بابت آن تنها ۳۰۰ میلیون دلار در روز پرداخت می کردند و با کمک تنها ۲۵۰۰ سرباز این کار را انجام می دادند.

این درست نیست. حتی زمانی که نیروهای مسلح امریکا در افغانستان بودند، طالبان به حملات خود ادامه دادند و مناطق روستائی را تصرف کردند که در آن فقر و ناامیدی شدید از دولت تحت حمایت امریکا وجود دارد - طالبان حتی به شهر بزرگ قندهار رسیدند. علاوه بر این، هزینه های اشغال ۲۰ ساله را نمی توان به راحتی حساب کرد. پیامدهای عملیات نظامی در افغانستان محدود به قلمرو این کشور نیست. این پیامدها کل منطقه و حتی جهان را نیز تحت تأثیر قرار داد و یکی از پیامدهای منفی آن، افزایش قاچاق مواد مخدر در سراسر جهان بود.

خشخاش تریاک قرن ها در افغانستان در حال رشد بوده است، اما تنها در دهه ۱۹۸۰ بود که مجاهدین از آن برای تأمین بودجه مقاومت در برابر سربازان شوروی استفاده کردند. هنگامی که مقامات ایران همسایه، عملاً تریاک را ممنوع کردند، تقاضا برای مواد افیونی افزایش یافت و حجم کشت آن در افغانستان بیشتر شد. امریکائی ها چشم خود را بر روی این مشکل بستند زیرا آنها آماده انجام هر کاری برای جلوگیری از روس ها بودند. در نتیجه، افغانستان به مرکز جهانی تأمین مواد افیونی تبدیل شده است.

با روی کار آمدن طالبان، کشت خشخاش همچنان رو به رشد بود و در سال ۲۰۰۰، ملا عمر، رهبر طالبان، با صدور فرمان، کشت خشخاش را خلاف اسلام دانسته و ممنوعیت کشت این گیاه را در افغانستان اعلام کرد. این یک اقدام نسبتاً موفق بود، اگرچه به اقتصاد افغانستان آسیب رساند. بر اساس کار تحقیقی "نظر سنجی تریاک افغانستان، در سال ۲۰۰۰" خشخاش در ۸۲ هزار هکتار از اراضی افغانستان و در سال ۲۰۰۱ تنها ۸ هزار هکتار کشت شد.

بزرگترین مرکز تولید مواد مخدر در افغانستان +ویدئو، عکس

امریکائی ها وارد کشور شدند، دولت جدیدی روی کار آمد و کشت خشخاش به سرعت افزایش یافت. تا سال ۲۰۰۳، مساحتی که دانه های خشخاش اشغال کرده بود تقریباً به سطوحی رسید که قبل از صدور فرمان ملا عمر بود و تا آغاز سال ۲۰۰۴ از این حد فراتر رفته بود و همه آنها عمدتاً مناطق فقیرنشین روستائی بودند که از دولت مرکزی ناراضی بودند. در نتیجه، خشخاش به یک منبع مالی تمام نشدنی برای طالبان تبدیل شده است. ایالات متحده و دولت افغانستان تلاش کرده اند که تریاک را ممنوع کرده و حتی مزارع آن را نابود کنند. با این حال، آنها با این کار، کشاورزان بیشتری را به آغوش طالبان کشاندند. در سال ۲۰۰۹، دولت اوباما اعتراف کرد که ستراتیژی ریشه کن کردن خشخاش شکست خورده است. واشنگتن شروع به توزیع وجوه مبارزه با مواد مخدر به مقامات محلی کرد. اما کشت خشخاش به رشد خود ادامه داد. در سال ۲۰۱۴، جان سوپکو بازرس ویژه امریکا برای بازسازی افغانستان هشدار داد که کمپین ۷.۶ میلیارد دلاری امریکا علیه خشخاش افغان شکست خورده است: "حجم کشت و تولید در حال افزایش است، حجم

سرکوب و تخریب کاهش می یابد. حمایت مالی از شورشیان در حال افزایش است و اعتیاد و مصرف مواد مخدر در افغانستان به سطح بی سابقه ای رسیده است."

نه تنها طالبان، بلکه دولت مرکزی افغانستان نیز به تریاک وابسته بودند. دولت به شدت به دنبال بودجه بود و مقامات فاسد همیشه آماده بودند جیب خود را با پول پر کنند. بخش کشاورزی از خشخاش سود بیشتری داشت تا گندم، که قبلاً محصول اصلی محسوب می شد. خشخاش همچنین به مبارزه با بیکاری کمک کرد زیرا به نیروی زیادی نیاز داشت. در سال ۲۰۱۸، دفتر مبارزه با مواد مخدر و جنایت ملل متحد نوشت که تریاک و تجارت تریاک در افغانستان ۲۰ تا ۳۲ درصد از کل تولید را تشکیل می دهد و مساحت اشغال شده توسط خشخاش از سال ۲۰۰۰ چهار برابر شده است.

کابلوف: امریکا در قاچاق مواد مخدر افغانستان مشارکت دارد

کار به جایی رسید که خانم واندا فلباب براون، عضو ارشد مؤسسه بروکینگز، سال گذشته در پارلمان بریتانیا گفت که "ممکن است جامعه بین المللی قبلاً با اقتصاد مواد مخدر قوی مانند افغانستان روبه رو نبوده است." هروئین افغانی ۸۵ تا ۹۰ درصد بازار جهانی مواد مخدر را تشکیل می دهد و در حالی است که اکثر مواد مخدر امریکای لاتین به ایالات متحده می رسند، اقیانوس اطلس هنوز نمی تواند به طور کامل ما را از رونق مواد افیونی که جرقه زده ایم محافظت کند. ما یک "دولت مواد مخدر" ایجاد کرده ایم، به نظر می رسد کلمبیای دهه ۱۹۹۰ در کنار آن فقط یک مرکز توانبخشی است."

حالا که ارتش امریکا کابل را ترک می کند، بعد چه خواهد شد؟ به احتمال زیاد، طالبان بین دو گزینه دچار اختلاف خواهند شد. از یک سو، طالبان اکنون می خواهند از مشروعیت بین المللی بیشتری نسبت به گذشته برخوردار شوند. این امر می تواند آنها را مجبور کند که دوباره ممنوعیت شدید مواد مخدر را وضع کنند. از سوی دیگر، امروزه تریاک بسیار قوی تر از گذشته در اقتصاد افغانستان بافته شده است. رقابت شدید با مواد مخدر مصنوعی مانند فنتانیل نیز باید در نظر گرفته شود.

هر طوری شده، نباید فراموش کنیم که هروئین ماری جوانا یا کوکائین یا برخی از "نمک های حمام" فانتزی نیست. اینجا در ایالات متحده، تریاک کل شهرها را چیده و سیاست ما را خراب کرده است. آیا امریکا افغانستان را تضعیف می کند؟ نه، این افغانستان است که امریکا و همچنین اروپا و آسیا را تضعیف می کند. این همان چیزی است که امریکائی ها از یک کمپین ۲۰ ساله دریافت کردند که برای آن دالر و خون پرداختند. در نتیجه یک عملیات اعزام به

قصد صادرات دموکراسی، ما کشوری داریم که ماده ای را صادر می کند که یکی از قوی ترین اعتیادها را ایجاد می کند.

<https://ir.sputniknews.com/opinion/202108258206828>